

در سخن بریزند مع الاسف این گوهرهای گران بها که هر يك از آنها با خراج چندین مملکت برابر است و دیر دیر بچنگ ملتی میافتند و مایه افتخار و وجود سعادت جامعه هستند هیچکس قدر ندانسته و بالاخره در اثر عدم تشویق و ترویج بدون اینکه بتوانند خود را در توده باین هنر معرفی کنند بالمره از دست رفته و نابود شده .

بقیه دارد

طاق کسری

جزای حسن عمل بین که روزگار هنوز

خراب می نکند بارگاه کسری را

چون ابو جعفر در شهر سنه خمس و اربعین مائه شروع در تعمیر بغداد نمود خواست طاق کسری را ویران ساخته مصالح را بدانجا نقل نماید . در این باب با وزیر خود سایمان بن خالد همزبانی کرد و اصلاح در آن ندیده گفت : پس از تو مردم خواهند گفت پادشاهی خواست که عمارتی کند و تا عمارت دیگر بر او ویران نکرد نتوانست کرد . جعفر گوش به این سخن نکرده شروع در تخریب آن نمود گویند مدت سه سال هر روز سه هزار نفر در انجا کار کردند و چون اسباب آن بخرج نقل و انهدام و فانی کرد دست از آن برداشت . وزیر گفت اکنون بمقتضای (الشرع یا نزم) ترك كردن صلاح نیست چه در روزگار خواهند گفت که پادشاهی ساخت و دیگری نتوانست خراب کند . ایوان کسری از خشت پخته و گچست . عرض آن سی گز و طولش شصت و چهار گز و ارتفاع کنکره هایش صد و پنجاه ارش . صاحب جامع الحکایات گوید بیش از هزار هزار خرج نمود و بیش از دو گز نتوانست خراب کند .

اقتباس از تاریخ نگارستان